

SANOMA- JA AIKAKAUSLEHTIEN PARISSA

Eilen me osoitimme, että koska kadetit ottavat talonpojilta heille luovutettavasta maasta sievoiset rahat „oikeudenmukaisen hinnoittelun mukaan”, niin ei Trepovilla ole järkisyytä olla eri mieltä kadettien kanssa pelkästään sen takia, ettei maiden pakollinen luovutus talonpoikien hyväksi ole periaatteellisesti sallittavaa. Tänään „Slovo”²³ kirjoittaa:

„Maareformi on kulmakivenä kaikissa niissä huhuissa, jotka koskevat uuden ministeristön muodostamista Duuman enemmistöstä. Muista lähteistä tietoomme tulleissa huhuissa on sinä *maaperänä, jolla voidaan saada aikaan sopimus kysymyksessä duumaministeristön muodostamisesta, uuden lainan muodostama maaperä.*

Lainan tarkoituksena on ennen kaikkea ratkaista polttavaksi käynyt maakysymys. Tämän kysymyksen ratkaisemiseen, kun ei oteta huomioon sopimatonta pakollisen luovutuksen aatetta, suoritettujen laskelmien mukaan tarvitaan kaksi miljardia ruplaa. Toinen puoli lainasta on myönnettävä sota- ja meriministeriöiden kontrolloimattomaan käyttöön armeijan ja laivaston taisteluvalmiuden voimistamista varten”.

Asia luistaa siis kuin rasvattu: kahdesta miljardista, jotka annetaan korvaukseksi pakkoluovutettaville tilanherroille ja muille, ynnä kahdesta miljardista sota- ja meriministeriöiden kontrolloimattomaan käyttöön Trepov suostuu asettamaan kadetit valtaan välittämättä enää periaatteesta. Ei hän paljon pyydä, eikö totta, herrat kadetit?

* * *

„Nasha Zhizn” on levoton puolueemme uutta edustajakokousta koskevan ajatuksen johdosta. Se koettaa kuvata tulevan edustajakokouksen jonkinlaiseksi katastrofiksi, jonkinlaiseksi parantumattoman puoluetaudin oireeksi. „Taas

edustajakokous!”, kauhistelee se. Aivan niin, taas edustajakokous — kiertämättömänä ulospääsynä puolueessa muodostuneesta tilanteesta, jolloin KK ja sen ohjeet ovat joutuneet ristiriitaan koko puolueen tietoisuuden kanssa. Puolue on nyt uudestijärjestetty demokraattisille perustoille, ja me haluaisimme kysyä „Nasha Zhiznin” demokraateilta, miten muuten voidaan tuoda julki demokraattisen puolueen järjestyntynyt mielipide, ellei edustajakokouksen kautta. Mainitut herrat lainaavat lehteensä „Ehossa”²⁴ julkaistuja tietoja niiden järjestöjen ja äänien määrästä, jotka ovat esiintyneet KK:n politiikkaa vastaan, ja samalla kauhistelevat edustajakokousta.

Ei, uutta edustajakokousta koskeva ajatus ei ole katastrofi, se on elonmerkki puolueessa, merkki yleisen mielipiteen voimasta puolueessa, merkki siitä, että puolue löytää yksinkertaisesti ja helposti ulospääsyn olosuhteiden muodostamasta vaikeasta tilanteesta. Olemme varmoja siitä, ettei kukaan puolueessa, saatikka sitten vastuuvollinen ministeristömme — Keskuskomitea — voi pitää edustajakokousta katastrofina. Puolueelle on edustajakokous tällä hetkellä välttämättömyys, Keskuskomitealle se on velvollisuus, kadeteille ja heidän säestäjilleen se saattaa olla epämieluisen seikka. Mutta mikä keinoksi! Me tiedämme, että olkoon edustajakokous kenen voitto tahansa — porvaristoille se tulee olemaan hyvin epämieluisen.

* * *

„Golos Truda” lehdessä (№ 7) kirjoitetaan:

„Toimitukselta. Olemme saaneet тов. K. P—ilta²⁵ kirjeen тов. N. Rahmetovin artikkelin johdosta. Katsomme tarpeelliseksi ilmoittaa, ettemme hyväksy aivan täydellisesti eräitä Rahmetovin mielipiteitä, muun muassa emme hyväksy ollenkaan hänen mielipidettään „poliittisesta kokoomuksesta” kadettien kanssa.

Annoimme тов. Rahmetoville oikeuden sanoa vapaasti mielipiteensä. Itse me olemme Amsterdamin päätöslauselman kannalla ja olemme tuoneet sen riittävän selvästi ja määrätysti julki johtavissa kirjoituksissa mitä erilaisimmista päivänpolitiikkaa koskevista kysymyksistä heti, kun kadetti puolue ilmestyi poliittisen elämän areenalle”.

Emme tiedä, mitä тов. K. P—v oikeastaan on kirjoittanut „Golos Truda” lehden toimitukselle, mutta olemme väkisin joutuneet ymmälle: pitikö toimituksen todellakin saada

tuo kirje „ymmärtääkseen” N. Rahmetovin artikkelin? Mutta jos se ilman tov. K. P—viakin ymmärsi olevansa eri mieltä N. Rahmetovin kanssa, niin kuinka voidaan julkaista periaatteellisia johtavia kirjoituksia tekemättä varausta siitä, ettei toimitus ole niistä samaa mieltä? Sitä paitsi artikkelin koko, artikkelin, joka itse asiassa on mielenkiintoinen vain purevuutensa sekä johtopäätöstensä ja tunnustensa „äärimäisyyden” vuoksi, on saanut vietelleyksi melkoisesti lukijoita, jotka ovat päätelleet, että sen kirjoittaja on lähellä puolueen johtavia piirejä. Mutta ymmälle joutumiseen meillä liittyy kuitenkin eräänlaisen tyydytyksen tunne: „Golos Trudalta” meni, totta kyllä, viikko, ennen kuin se kieltäytyi N. Rahmetovista, mutta kuitenkin — parempi myöhään kuin ei milloinkaan.

„Eho” № 7,
kesäkuun 29 pnä 1906

Julkaistaan „Eho” lehdessä
tekstin mukaan
